

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · quart període · sèrie C · número 343

Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat

Sessió 10, dimecres 2 d'octubre de 2019

Presidència de l'I. Sr. Lucas Silvano Ferro Solé

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Compareixença d'una representació de l'organització no governamental Retorna per a informar sobre el sistema de dipòsit d'envasos 357-00132/12	3
Proposta de resolució sobre l'erosió i la pèrdua de sòl 250-00810/12	17
Proposta de resolució sobre la situació de la platja del Rec del Molí, a l'Escala 250-00835/12	20
Proposta de resolució sobre la desertificació 250-00851/12	23
Sol·licitud de compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional perquè informi sobre les mesures que impulsa per a millorar el medi ambient, la sostenibilitat i el patrimoni natural 356-00534/12	26

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 10 de la CMAS

La sessió de la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat (CMAS) s'obre a les tres de la tarda i cinc minuts. Presideix Lucas Silvano Ferro Solé, acompanyat del vicepresident, David Bertran Román, i de la secretària, Rosa Maria Ibarra Ollé. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Francisco Javier Domínguez Serrano, Jorge Feijóo Suñol, María del Camino Fernández Riol, Javier Rivas Escamilla i Sergio Sanz Jiménez, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Glòria Freixa i Vilardell, Anna Geli i España, Josep Puig i Boix i Anna Tarrés i Campà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, Ferran Civit i Martí, Irene Fornós Curto, Mònica Palacín París i Francesc Viaplana Manresa, pel G. P. Republicà; Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió Rosa Garcia Segura, directora de Rezero i membre de Retorna, i Miquel Roset Sala, director de Retorna.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de l'organització no governamental Retorna davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat per a informar sobre el sistema de dipòsit d'envasos (tram. 357-00132/12). Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat. Compareixença.

2. Proposta de resolució sobre l'erosió i la pèrdua de sòl (tram. 250-00810/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 343, 20; esmenes: BOPC 384, 12).

3. Proposta de resolució sobre la situació de la platja del Rec del Molí, a l'Escala (tram. 250-00835/12). Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 365, 12; esmenes: BOPC 400, 42).

4. Proposta de resolució sobre la desertificació (tram. 250-00851/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 370, 11; esmenes: BOPC 400, 42).

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat perquè informi sobre les mesures que impulsa per a millorar el medi ambient, la sostenibilitat i el patrimoni natural (tram. 356-00534/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bona tarda a tots i totes; comencem la Comissió de Medi Ambient.

Compareixença d'una representació de l'organització no governamental Retorna per a informar sobre el sistema de dipòsit d'envasos

357-00132/12

El primer punt és la compareixença d'una representació de l'organització no governamental Retorna davant la Comissió de Medi Ambient. Tenim com a compareixents el senyor Miquel Roset i Sala i la senyora Garcia i Segura, que tenen..., que han vingut acompanyats del senyor César Sánchez i Melissa López.

Teniu un temps de paraula de vint minuts i quan vulgueu..., i agrair-vos la vostra compareixença.

Rosa Garcia Segura (directora de Rezero i membre de Retorna)

Doncs bona tarda. Primer de tot, agrair-vos l'oportunitat de fer aquesta compareixença. Avui venim en Miquel i jo mateixa en representació de les dinou entitats que formem la plataforma Retorna. Nosaltres volíem començar amb un vídeo, amb un vídeo que és –no sé si algú de vosaltres el coneixerà– és lo que nosaltres anomenem «L'autòpsia dels residus».

(Es procedeix a la projecció d'un vídeo. Pausa.)

Mireu, això és una experiència, una acció, que vam fer ara fa una setmana vint entitats de la ciutat de Barcelona, on el que vam fer va ser agafar vuitanta bosses de residus domèstics, del contenidor de fracció resta, agafades a l'atzar, i vam fer justament això, eh?, aquesta dissecció, aquesta caracterització o autòpsia dels residus. Per què vam fer una acció d'aquest tipus? Doncs per començar a donar-li visibilitat a la realitat del que ens trobem al contenidor de residus, malauradament, des de ja fa massa temps.

Les entitats que formem la plataforma de Retorna estem unides per un objectiu comú, que és, doncs, promoure la implantació dels sistemes de retorn d'envasos al nostre país, i estem convençudes de que necessitem un canvi d'enfocament en el tema dels residus. Hem de passar de la gestió dels residus, en què portem, doncs, dècades treballant-hi, a un nou enfocament dirigit, òbviament, a la prevenció de residus –avui en dia, penso que això ja és del tot indiscutible–, però, a més a més, un plantejament que incorpori els instruments necessaris per fer complir lo que des d'Europa ja ens estan indicant de la responsabilitat ampliada del productor. I és que, al final, aquells productes que arriben a les nostres llars i que després esdevenen residus siguin assumits, durant tota la cadena de responsabilitats, per aquells envasadors, aquells empresaris que posen al mercat aquesta sèrie de productes.

Nosaltres pensem que s'ha de començar a treballar intensament en la reducció de residus. Però que és també molt important que, de forma paral·lela i immediata, comencem a aplicar instruments que ens permetin revertir la situació amb què ens vam trobar la setmana passada sobre aquests contenidors. Us explico els resultats d'aquesta autòpsia. Al final del vídeo hi havia una columna molt petita de «fracció altres». Lo que nosaltres hauríem d'haver trobat en aquell contenidor realment era això, aquelles dues bossetes petites de fracció altres. En canvi, ens vam trobar un 80 per cent de continguts que no haurien d'haver estat en aquell contenidor.

La situació actual quina és? És que cada català i cada catalana estem generant 510 quilos de residus per any. Que, d'aquests residus, més del 60 per cent continuen anant a l'abocador i a la incineradora, i que els nivells de recollida efectius, de recollida neta, estem parlant de poc més d'un 35 per cent. A més a més ara, no?, que estem amb aquesta situació de crisi, de crisi ambiental, després de la manifestació, de la mobilització de divendres passat, hi ha una cosa que també és una evidència: el 7 per cent de les emissions de CO₂ a Catalunya provenen justament del tractament dels residus que van a parar als abocadors i a les incineradores.

Què estem plantejant, les entitats? El que estem plantejant, justament, és que el sistema actual no funciona. Que durant molts anys s'ha tendit a posar tots els recursos i tot l'èmfasi en el reciclatge dels residus, cosa que és molt important. Però, a més a més, hem contribuït a la culpabilització del ciutadà. Sembla que aquest sistema no funcioni perquè el ciutadà és incívic, és descuidat, no vol participar. Nosaltres parlem de la responsabilitat compartida, però insistim que en aquesta piràmide de responsabilitat compartida els que tenen més responsabilitat són els que posen al mercat el producte.

I seguidament, tenim les administracions, tenim els que tenen la capacitat de legislar. I és sobre aquesta capacitat de legislar que necessitem, de forma immediata i urgent, que Catalunya faci un gir en el tema dels residus. I necessitem instruments efectius –com s'ha demostrat a més de quaranta països i regions de tot el món– com són els sistemes de dipòsit i retorn d'envasos. Pensem que hi ha prou evidències econòmiques, socials i, si em permeteu, també sobre la salut. Avui els de Rezero han presentat un estudi sobre una analítica que hem fet amb vint líders d'opinió de Catalunya i Balears per detectar la presència de tòxics plàstics a la nostra salut.

El sistema actual de distribució i de comercialització, a banda d'envair-nos a tots de plàstic, està fent que recaigui sobre el ciutadà una responsabilitat que no li pertoca. I a més a més, està externalitzant els costos econòmics de la gestió d'aquests

productes quan esdevenen residus. Els nostres municipis estan suportant una càrrega econòmica que estem convençuts de que no els pertoca, i de que amb un sistema de dipòsit realment recauria sobre aquells envasadors, aquells distribuïdors, que posen el producte. Per tant, si us plau, comencem a aplicar responsabilitat ampliada del productor; comencem ja pel sistema de dipòsit d'envasos i també, possiblement, en un futur, amb altres fluxos.

I també una altra consideració que us volíem fer avui, en aquesta compareixença, és el fet de que la normativa europea ja ens està encaminant –després el Miquel ja ho explicarà amb detall–, ja ens està encaminant cap a aquest instrument. Que la realitat d'altres països ens està evidenciant que podem arribar a aquests nivells de 80-90 per cent de recuperació i no als baixos nivells que tenim avui en dia, que no complim ni de broma els objectius ni del Precat ni de la nostra pròpia directiva.

I dir-vos que a Catalunya és possible; que fa uns anys ja vam fer una primera prova pilot a Cadaqués. Que, en poques setmanes, vam arribar a uns nivells de recuperació del 90 per cent; que els comerços..., que la ciutadania es va implicar, va participar, que vam tenir el Cadaqués i el cap de Creus més net que hi ha hagut en la història, perquè van desaparèixer totes les llaunes abandonades i tots els envasos. I que, avui en dia, Cadaqués encara es pregunta per què a Catalunya encara no tenim implantat el sistema de dipòsit i retorn d'envasos.

Miquel Roset i Sala (director de Retorna)

Molt bé; gràcies, Rosa. Seguim..., un petit vídeo, per seguir amb els vídeos.

Això està gravat fa un any.

(Es procedeix a la projecció d'un vídeo. Pausa.)

Això està gravat..., de fet, tenim uns companys aquí, el César i l'Esther, que van sortir amb un vaixell de pescadors de Vilanova, a les cinc del matí van anar a fer la feina amb ells i van veure la realitat. I és una cosa que succeeix diàriament. Va ser davant del delta del Llobregat, em penso, i el que ens van dir els pescadors és que és un continu, o sigui, sempre que aixequen xarxes aixequen molts residus i una part molt important d'aquests residus són envasos de begudes.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Aquest document, Informe de la implantació temporal d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn, que es va fer a Cadaqués el 2013, la Comissió de Medi Ambient que hi havia en aquell moment va visitar Cadaqués i va visitar aquesta prova pilot i l'informe final, que va ser un informe que es va fer amb la Generalitat de Catalunya, ens ve a dir això, no?, que a Catalunya cada dia es consumeixen 9 milions de begudes. Estem parlant d'aigües envasades, refrescs, suc i cerveses. I d'aquests 9 milions diaris que cada dia els catalans i les catalanes i els turistes comprem i consumim, hi han com a mínim 5,5 milions que sabem que acaben o abocats o incinerats o perduts a l'entorn natural.

De fet, quan sortim a passejar, si anem per la carretera de les Aigües, anem per qualsevol lloc de tot el món on no es venguin les begudes amb dipòsit, el que ens trobem tirat per les voreres, en una platja, són bàsicament bosses de plàstic i envasos de begudes, eh? Són els ítems estrella, no?

Per tant, comencem a posar solucions? Bé, des d'Europa, com la Rosa ja estava avançant, doncs, ja ens ho van dient, això, no? I això és fer el que fèiem abans. Abans, les begudes les compràvem, anaven en envasos de vidre, i les tornàvem perquè es netegés una altra vegada l'envàs i es tornés a reutilitzar, no? A això se'n diu «tornar el casc» i això estava en marxa per a les begudes, precisament, perquè les begudes eren un dels articles que més consumíem fora de casa i era el que l'envasador volia que li tornéssim per tornar a fer-lo servir per envasar els seus productes.

Hi ha una cosa que és fonamental. A tot el món, totes les enquestes que s'han fet en els últims trenta anys sobre els sistemes de dipòsit, devolució i retorn, s'ha preguntat a les persones: «Com veu vostè que hagi de tornar els envasos buits allà

on pot comprar les seves begudes? Com veu vostè que deixi un petit dipòsit de deu cèntims o de cinc cèntims cada vegada que compra una beguda, si li tornen quan torna l'envàs, qualsevol dia i a qualsevol lloc?» Més d'un 80 per cent de les persones ho veuen amb bons ulls. I aquestes enquestes s'han fet amb rigor. De fet, el Govern de la Generalitat Valenciana en va fer una, una pregunta molt concreta, on es veia també –també aquí sortia, no?– que més d'un 80 per cent de la gent ho veia amb bons ulls, això.

Ja estem veient que, dintre dels deu articles que més ens trobem en forma de residu al mar, els envasos de begudes són el número u. Estem veient ja que hi han directives de plàstics d'un sol ús, etcètera, que ens estan dient: «Els estats membres han de posar en marxa sistemes de dipòsit, devolució i retorn per a envasos de begudes i per a més coses, perquè és la forma de donar valor a un recurs –en aquest cas el PET d'una ampolla, l'alumini d'una llauna– perquè mai sigui un residu.» El sistema de dipòsit és un sistema que està pensat per a gestionar recursos, no residus, eh? És, diríem, que un sistema excel·lent de prevenció i d'economia circular.

He parlat sobre Cadaqués, fa uns instants. El 2013, amb tres mesos, al cap de tres mesos, ja s'estaven recuperant el 92 per cent dels envasos que es posaven al mercat allà. De tot lo que es venia cada dia, se'n recuperava el 92 per cent. Aquestes xifres es van contrastar de tal manera que totes les begudes que es venien a Cadaqués anaven marcades. Es van comptar d'una en una, i en tres mesos es va arribar al 92 per cent de retorn, que, en definitiva, són els resultats que s'obtenen amb les implantacions d'aquests sistemes arreu del món, quan estan ben implantats.

Els sistemes de dipòsit, devolució i retorn arribaran. Arribaran a Catalunya, arribaran a tot Europa. El tema, ara, és que siguem prou hàbils com per implantar bons sistemes de devolució i retorn, perquè els resultats siguin bons, perquè el consumidor ho tingui fàcil per tornar, perquè l'envasador que produeix també ho tingui fàcil; que siguin molt coherents i molt ben fets. Aquesta és la clau avui en dia. Ens fa falta un últim pas aquí a Catalunya, perquè Catalunya ja ha fet molts deures i ara explicarem el perquè ens fa falta una llei, eh?, que digui..., igual que hi ha la Llei de les begudes ensucrades, etcètera, que digui: «A partir del dia 1 de gener del 2021, les begudes..., totes les begudes s'hauran de vendre amb un dipòsit, que s'haurà de tornar a qui torni l'envàs buit, qualsevol dia i a qualsevol comerç.»

I amb això aconseguirem que no es perdi ni un sol –ni un sol, parlem de noranta i escaig per cent– de tots els envasos que es posen al mercat cada dia. Que parlem..., hi insisteixo –és que vull repetir aquesta xifra, perquè és una xifra important, eh?–, 9 milions de begudes cada dia a Catalunya, eh? Consumim, més o menys, una beguda, una beguda i mitja per habitant i dia a Catalunya. O sigui, és un consum en massa molt molt important.

Retorna som una plataforma integrada per la indústria del reciclatge i per ONGs ambientals i per entitats de consumidors, i també per sindicats. Formem part d'aliances internacionals, com Reloop, Seas at Risk, etcètera; formem part de..., inclús estem amb els comitès d'aquestes entitats internacionals i hi han, avui en dia, patronals, hi han sectors empresarials que estan donant suport a la implantació de sistemes de dipòsit, devolució i retorn.

En el cas de Pimec, Pimec Comerç està demanant que això es faci; Fedishoreca, la Federació de Distribuïdors de la Horeca, eh? –hotels, restaurants i cafeteries–; el Gremi de Recuperació de Catalunya, i Recircula. El teixit comercial català ho vol, ja s'ha posicionat públicament; el municipalisme també ho veu, perquè s'han adonat que moltes de les despeses que tenen els municipis són en neteja viària, buidat de papereres, neteja de platges, etcètera, i amb això, s'estalviarien molts diners també.

I també una altra cosa: les entitats ecologistes de l'Estat –bàsicament aquí tenim les cinc grans de l'Estat, les més famoses, diguem-ho així, Greenpeace, etcètera– també estan demanant que es posin en marxa aquests sistemes. El Govern: les Balears i Navarra ja ho han legislat; però ells encara no han fet ni cap prova pilot ni tenen un

estudi. Simplement ja s'han anticipat amb la legislació, eh? El Govern de Navarra també. Ja està legislat i en principi d'aquí a dos anys haurien de veure com es posen en marxa aquests sistemes allà, després de passar una sèrie de requisits que la llei marca.

En el cas de Catalunya, tenim un avantatge molt important, que és que, com deïem, el 2013 es va fer una prova pilot. O sigui, que la viabilitat funcional, operacional i social d'aquest sistema està provada. I també s'ha fet un estudi de viabilitat, eh?, que diu que aquest sistema és viable aquí a Catalunya, i que surt a compte posar-lo en marxa. A nosaltres, com a éssers humans, ens agrada molt reunir-nos i celebrar, i això té unes conseqüències. Hem muntat sistemes on llençar les nostres brosses, són sistemes que *no* solucionen el problema dels residus municipals. No solucionen, gestionen una part de forma no massa eficaç ni eficient. Però si parlem de buscar solucions, aquests sistemes no són la solució.

Malauradament, com la Rosa deia, un 60 per cent dels residus que produïm els ciutadans i ciutadanes de Catalunya acaben en abocadors o plantes d'incineració –60 per cent–, però en el cas de les begudes hi ha un sistema millor. I ara, fa un any, a les festes de Balears, simultàniament, bé, amb uns cinc minuts de decalatge, es van gravar dos vídeos, en dos places: en una et donaven cinc cèntims per cada envàs que tornaves; en l'altra no es feia. Podeu veure com va quedar una plaça i com va quedar l'altra. Immediatament sabreu a quina et donaven cinc cèntims.

(Es procedeix a la projecció d'un vídeo. Pausa.)

Els habitants de Cadaqués, els ciutadans i ciutadanes de Cadaqués, ens deïen que quan hi havia aquesta prova pilot funcionant, que el poble estava més net en general. Perquè si ja no hi han envasos tirats, doncs, hi han menys bosses, hi han menys buri-lles, etcètera. Bé, això es diu «Tornar els envasos a la tenda», eh? Allà on jo compro begudes, que pugui estar habilitat com a ciutadà a tornar els envasos buits. Perquè, en definitiva, jo el que estic comprant és la beguda, no l'envàs. Parlem de tipus de begudes que es proposen, després d'analitzar els quaranta sistemes que hi han implantats a tot el món. Lo que ens surt com a sistema saludable –i de fet, és lo que es va fer a Cadaqués i lo que s'ha estudiat amb l'estudi econòmic que ha fet la Generalitat– són refrescs, sucs, cerveses i aigües.

Amb deu cèntims per cada envàs a l'hora de fer la compra, deixar deu cèntims, ens assegurem retorns superiors al 90 per cent. Per què? Per què estem pensant en els envasos de begudes? Per què a tot arreu del món els sistemes de dipòsits són pels envasos de begudes i no per les llaunes de sardines? Bé, perquè de les llaunes de sardines se'n fa un consum domèstic, i en el pitjor dels casos acaben en el contenidor erroni, però acaben en un contenidor. En canvi, les begudes són un dels productes estrella que es consumeixen més fora de la llar i que són més susceptibles d'acabar abandonats. De fet, el consum que diuen les multinacionals de les begudes *on the go*, eh?, està estimat en un 40-50 per cent de totes les begudes que es consumeixen.

Això també afavoreix la reintroducció dels envasos reutilitzables, que ara també es fan amb plàstic. Té beneficis per al comerç. Aquest és un punt molt important: el comerç cobra per cada envàs que repcepciona, eh? I el comerç decidirà si vol posar una màquina de retorn automàtic i la voldrà comprar, igual que compra una màquina registradora, o decidirà si ho vol fer de forma manual. És una elecció que fa cent per cent el comerç. El que està clar és que el comerç fa una feina de recepció i cobra per aquesta feina. Ens trobem als mercats madurs que un 80 per cent dels punts de retorn són manuals; les botigues manuals, i un 20 per cent tenen màquines de retorn automàtic. Es retorna –ho hem estudiat, això, hem fet molts estudis i hem contractat molts estudis, val la pena que tinguin en compte que hi ha molta expertesa darrere de les paraules que estem dient i aquí és..., expliquem com es fa possible... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Tinc vint segons, ens podem allargar un minut més?

El president

Un minutet, sí.

Miquel Roset i Sala

D'acord. Doncs els ingressos i les despeses..., al final, hi han uns dipòsits no recuperats que serveixen per finançar el sistema. La venda del material que es fa és d'una qualitat tremenda i a molta quantitat, serveix per finançar el sistema. I el que falta per arribar a cobrir els costos de pagar-li al comerç la feina que fa de recepcionar i la logística i les despeses administratives ho paguen els envasadors en concepte de responsabilitat ampliada del productor.

És una història d'èxit a tot el món. A Europa, ja, on està fet, estan amb retorns del 92 per cent; els països en verd són països que ja han dit que ho faran. I molt aviat ho veurem a altres llocs, com al Regne Unit; ho veurem a Portugal, ja ho han legislat, també, França ja han dit que ho faran. I aquí ens trobem que ve una gran onada, esperem que no sigui una onada de brossa i que aquesta onada la surfejem, i que aviat a Catalunya, ja que ens hem avançat tenint una prova pilot feta i tenint un estudi de viabilitat econòmica que demostra que això és econòmicament sensat posar-ho en marxa, aviam si tots plegats surfejem aquesta onada i legislem un bon sistema de dipòsit, i d'aquí a un any tothom pugui estar habilitat a tornar els envasos a les botigues i tots ens sentim orgullosos d'haver aconseguit ser pioners al Mediterrani i a Europa, posant en marxa un sistema d'aquest tipus.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies per la compareixença. Tenen la paraula els grups parlamentaris. En primer lloc, el Grup Parlamentari de Ciutadans.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Hola, bona tarda. Gràcies per la vostra compareixença. Jo crec que el diagnòstic de residus i del problema que això comporta..., hi estem tots d'acord, en l'anàlisi hi estem d'acord. Lo que sí que..., voldria aprofitar per fer un seguit de qüestions per saber valorar exactament com, en el cas hipotètic que això s'hagués d'implantar, amb quins problemes ens podríem trobar, no?

La primera cosa que em plantejo és la compatibilitat dels dos models. O sigui, ara mateix tenim un model de reciclatge, de recollida i reciclatge, i lo que es proposa per la vostra part és de dipòsit. Jo veig complicat no tornar..., bé, complicat, veig important no tornar boig el públic, el consumidor, i que li arribi un envàs i que no sàpiga què fer. Si per això ha pagat i si..., o per això no ha pagat, ho pot tornar per reciclar o ho pot tornar a la botiga. Aquesta situació de duplicitat de sistemes és lo que podria provocar que la gent, al final, ho llancés tot al mateix lloc i s'ha acabat. No sé si teniu pensada aquesta dificultat, perquè entenc que la prova pilot, en un poble petit que està relativament aïllat i que no hi ha..., com a Barcelona o a Tarragona, que són ciutats més grans, suposo que no es pot extrapolar tan fàcilment. I que en una ciutat més gran s'haurà de conviure..., tots els dos sistemes d'alguna manera. I com s'ha pensat solucionar aquesta doble xarxa, no?

Després, si en el cas que ja s'implanti i hi hagi un sol sistema per a un determinat envàs, que sigui fàcilment reconegut visualment que això no va a cap lloc, sinó que va a la botiga, jo tinc entès que això són envasos sense aixafar, sense deteriorar, sense... Això ha d'anar al contenidor de reciclatge, després? O sigui, traiem del sistema de reciclatge uns envasos que tenen un cost de retornar i tal, i quan es deterioren una miqueta han d'anar al circuit de reciclatge? Què fem amb tot aquest volum de deterioraments, eh?

Després, sí que heu esmentat alguna cosa de l'acceptació social d'aquest sistema de retorn d'envasos, però realment els comerços petits, aquella botiga que no li cap res, que té quatre parets amb tres metres quadrats, aquesta botiga podrà fer servir aquest sistema? Estarà obligada a agafar un senyor que vagi amb una caixa terrible d'envasos? M'enteneu? O sigui, perquè en un espai més homogeni, en botigues més grans o súpers d'aquests de mida mitjana, ho podran assumir; però pot ser que a

primera línia de platja o en segons quins indrets hi hagi un munt de locals que tots siguin petits. I la gent, quan va a retornar, potser es troba que no li caben, al propietari. Això està estudiat, també, suposo, no? Jo és que, ja dic, relació de dubtes.

Després, ja... jo he sentit parlar també que quan es reutilitzen els envasos naturalment han de tornar al lloc –sobretot els de vidre– per netejar i reomplir. I s'han avaluat també els costos del transport? Perquè, per exemple, les indústries envasadores, abans n'hi havia una a cada poble gairebé, de sifons o del que sigui. Ara, la San Miguel està a Lleida i distribueix per mitja Espanya. Llavors, s'han de transportar tots aquests vidres buits fins a Lleida, un altre cop? Els costos estan previstos, de fer això? O està pendent d'estudiar encara?

I per la meva part, en tinc prou.

Gràcies.

El president

D'acord, té la paraula el Grup Parlamentari Socialistes.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. També agrair la presència de la senyora Garcia i el senyor Roset i la seva explicació, que en altres ocasions també ja ho han fet, no en aquesta comissió però sí en reunions amb el grup parlamentari. I per tant, les preguntes que els formularé no difereixen gaire de les que ja hem comentat i que avui les posarem en públic, no?

És veritat, cal un nou enfocament i passar de la gestió a un altre tipus de model. Ara, malgrat això, seguirem necessitant gestió, i, per tant, una bateria de les preguntes van adreçades en aquest sentit. Jo crec que sí que és necessari legislar; aquest Parlament ho pot fer, el Govern ha anunciat, o el conseller va anunciar, en la seva compareixença quan va iniciar el seu mandat, que portaria al Parlament una nova llei de residus de Catalunya. Jo crec que és aquest moment procedimental on s'han de debatre totes aquestes qüestions i que, prèviament, està bé que tothom que tingui coses a dir les expliciti.

El meu grup parlamentari no seria partidari –i en tot cas, perquè ho coneguim vosaltres, perquè ho coneguim la resta de grups parlamentaris– de legislar a trossets, o fer pedaços sobre la legislació que tenim, eh? Jo crec que el que hem d'abordar, probablement, és una nova llei de residus a Catalunya i fer aquest debat en la seva globalitat. Perquè no estem parlant només dels envasos lleugers, estem parlant de quelcom..., no ho sé, Europa ens ha fixat uns estàndards de reciclatge pel 2020 –que és demà passat, Espanya no els complirà i Catalunya tampoc, eh?– i on tenim una assignatura pendent, molt gran, des d'aquest punt de vista, és amb la recollida de l'orgànica.

Per tant, quan parlem d'una nova llei de residus, on s'han d'abordar aquests temes, hem d'abordar en la seva globalitat aquesta gestió, eh?, que l'haurem de fer de ben segur. Jo no entraré en les dades, perquè si entrem en les dades és possible que tots les acabem qüestionant. He mirat les darreres dades d'Eurostat, que les podem donar per bones o no, i ja intueixo que vosaltres no les donen per bones –o sí, no ho sé, ja ens ho diran– però clar, l'última dada d'Eurostat ens diu que estem a un 68 i mig per cent del reciclatge d'envasos, eh? És veritat que després, quan en traiem els impropis, probablement aquestes dades baixen, però és el que ens diu: 68 i mig.

A Alemanya, que ens porta una certa davantera en les coses que fem, els mateixos índexs ens diuen que estan al 68,9 per cent, eh? Aleshores..., per lo tant, ens hem de creure el que diu l'Eurostat, o no? Que si no ens ho creiem tenim un problema, no només a Catalunya i Espanya, sinó al conjunt de la Unió Europea, eh? I podríem qüestionar altres percentatges d'altres coses que no tenen res a veure amb els residus.

Home, sí que podríem convindre –malgrat que el model sigui o no satisfactori– és que la taxa de reciclatge respecte a quan hem començat a treballar en aquests models de gestió ha augmentat, al nostre país, d'un 7 per cent aproximadament, que estàvem a l'any 97, a uns percentatges bastant superiors, eh? Si és en brut, doncs podríem es-

tar parlant del voltant del 75-78 per cent; si traiem els impropis, probablement ens quedariem en la xifra que ens explicava la senyora Garcia. No ho discutiré, eh?, si és dos punts amunt, quatre avall, però sí que hem fet un cert salt endavant.

Aleshores, jo, el que vull preguntar... Deixi'm obrir un parèntesi (*l'orador riu*), que sempre els hi dic, amb el tema de l'experiència de Cadaqués, eh? I vostès saben que jo soc una mica crític respecte a l'experiència de Cadaqués, perquè Cadaqués és un poble que orogràficament, doncs, té unes característiques determinades, molt tancat, etcètera; tampoc els discutiré la xifra del 75-76 per cent. (*Veus de fons.*) Ara, és veritat que quan s'acaba l'experiència és on podríem haver fet una avaluació que hagués anat un pèl més enllà, eh? I que no sé qui no es va atrevir a fer-la, no sé si l'ajuntament, si vostès... Que acaba justament quan comença el període estacional, vacacional, a Cadaqués, on hi van milers i milers de persones, eh?: alguns residents..., bé, residents de segona residència, visitants, etcètera. Curiosament, l'experiència s'acaba a... finals de maig, va ser? o a principis de juny, eh?, que és quan hi ha tot el volum de..., acaba l'experiència. Bé, tanco el parèntesi.

Jo el que els vull tornar a preguntar és quin és el cost del sistema i qui el pagarà; si hi hauran costos per a l'Administració, sobretot la local. Ho dic perquè la Federació Espanyola de Municipis i Províncies ha fet un informe que en qüestiona els costos, eh? No vegin en la meua intervenció un atac al sistema, sinó que intento posar al damunt de la taula informes que tothom ha anat fent. Per tant, aquest és un tema que a nosaltres ens agradaria conèixer.

M'ha sorprès una mica l'afirmació aquesta tan taxativa que França adoptarà aquest sistema, perquè vostès són coneixedors que el Senat francès va encarregar un informe de costos, que, diguem-ne, que venia a explicitar que aquest era un sistema que podria ser més costós per als usuaris i les administracions i... ni aconsellava ni desaconsellava, eh?, però era una mica crític. Per tant, em sorprèn, i no crec que s'hagi modificat aquest informe del Senat francès, per les notícies que jo tinc. I per tant, voldríem conèixer aquesta afirmació tan rotunda, no?

El diputat Domínguez ho deia, i em sembla que en algunes de les seves..., en alguna de les reunions que hem tingut han explicitat –no ho sé, si ho segueixen explicitant o no– que s'haurien de mantenir els dos sistemes, el de retorn i el dels sistemes integrats, eh? Llavors, la pregunta és molt concreta: si s'han de mantenir els dos sistemes, malgrat la responsabilitat compartida del productor –que jo coincideixo amb vostès–, això significarà necessàriament més despeses per a les empreses i més costos per als ciutadans i les administracions? O sigui, aquesta anàlisi l'han fet? Ens poden afirmar, taxativament, que això no serà així? O que algú haurà de pagar més? I si algú ha de pagar més, volem saber qui, eh? I si s'han de mantenir els dos sistemes, com m'ha semblat intuir del que afirmaven, si han fet una avaluació de les emissions del transport dels dos sistemes i què pot significar això respecte a l'augment d'emissions, eh? Perquè aquí tindrem el doble debat, que és aquest, però que també és de veure com contenim les emissions, i el percentatge que cada una de les coses acaba produint.

Veig que el president ja em mira (*l'orador riu*) amb cara de dir que se m'ha acabat el temps i, per tant, acabo aquí les preguntes. En tindria unes quantes més, però les acabo aquí.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el Grup Republicà.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president. Bona tarda i benvinguts, i moltes gràcies per la seva intervenció, senyora Garcia i senyor Roset. I també, doncs, la feina que hi ha al darer de tota la seva compareixença, per part dels membres de la plataforma Retorna.

Amb referència al vídeo de l'autòpsia –i comencem pel principi–, nosaltres entenem que, un cop vist això, i un cop també, doncs, coneixedors de la dificultat per part del món municipal, no?, d'aplicar models de gestió per tal de lluitar contra aquest fet,

que és el que vostès han explicat en la seva intervenció, nosaltres pensem que, en paral·lel, també és necessari, doncs, que acompanyat d'una nova llei de residus, els ajuntaments tinguin les eines per poder fer canvis al que creiem nosaltres que és un model que evitaria, en gran part, aquests resultats: que seria un porta a porta, models amb més control.

Creiem –i a partir de la seva compareixença– que això ja forma part, d'alguna manera, eh? –tot i que informal, però..., no «informal», però no dintre d'una ponència–, del que ha de ser un debat de la futura llei de prevenció i gestió dels residus, un debat que l'hem de fer, doncs, des de tots els àmbits i, per tant, posant tots els elements sobre la taula; elements que moltes vegades estan contraposats els uns amb els altres, però jo crec que sí que estarem d'acord tots els que estem aquí en que cal avançar cap a una economia circular i que aquesta estigui basada en una producció neta, en una responsabilitat per part del productor, no?, aquell element de no culpabilitzar finalment, doncs, la ciutadania de, malauradament, aquests resultats, i anar cap a un residu zero.

Jo crec que tota societat, doncs, en aquests termes, ha d'aspirar a poder aconseguir tenir aquests nivells. Per tant, entenem que hem d'establir aquests mecanismes per fer aquesta transició. I aquesta transició..., entenem que hi ha un període de temps que, un cop, doncs, ens posem a treballar la llei i aquesta es pugui aplicar, anirà acompanyada d'aquest període de transició, que ha d'anar, finalment, conduint cap a aquell model que garanteixi tot allò que he comentat ara, i, per tant, el residu zero i el consum responsable, com també la responsabilitat del productor. Ho dic per quan s'ha posat sobre la taula el fet de ser compatible un model amb l'altre, perquè és cert que no podem, de cop i volta, per dir-ho d'alguna manera, eliminar tots els contenidors, tots els..., no?, els grans dipòsits a la via pública, i aplicar un sistema al qual, doncs, ara no estariem acostumats.

Per tant, jo crec que aquesta llei ha de tenir aquests criteris. Per tant, la producció neta, els criteris també de comercialització, que aquí és on entraria el tema, doncs, de la reutilització, venda a granel, no?, el dipòsit, el retorn, etcètera. I després, també, jo crec que una cosa evident –i ho veiem en les imatges– aquest gravamen ambiental sobre els productes d'un sol ús. Per tant, doncs, el fet de que, reconduint-ho cap a la seva compareixença, quan estem parlant d'aquests envasos, estem parlant d'envasos d'un sol ús; fem el suc i, per tant, ja, fora. Per tant, això crec que ha de ser, doncs, que aquesta nova llei apliqui aquests criteris i treballar-la a base de regular la venda, la distribució d'aquests aliments, la tributació en tot cas amb criteris ambientals i, per tant, doncs, evitem i deixem de posar a disposició del consumidor productes d'un sol ús, de curta durada.

També, referència a la toxicitat, perquè quan parlem d'aquests elements i aquests plàstics és evident la seva toxicitat en funció del medi on es trobin. I, per tant, ho veiem a les imatges, quan aquests van a parar al medi marí o al medi natural també. Parlem molt de la neteja de platges, que estan controlades pels ajuntaments i fan neteja de platges, però dels boscos que tenim al nostre entorn no en parlem i allà no es fa un concurs per demanar a una empresa que et netegi el bosc cada cap de setmana, no?, o després de cada cap de setmana.

Per tant, doncs, entenem que el sistema que vostès posen sobre la taula, juntament també amb sistemes de dipòsit del que són els aparells elèctrics, tèxtil, etcètera, són elements que es podrien incorporar, no? Per tant, les botigues que venen aparells electrònics, doncs, ja d'alguna manera ajuden el consumidor a fer aquest canvi. I després també, evidentment, la responsabilitat del productor respecte a l'obsolescència programada. I bé, debats que crec que hem de tenir tots plegats. I una cosa en la que sí que estem totalment d'acord, crec que ja l'he fet, el comentari, però és tornar a parlar d'aquest concepte de responsabilitat ampliada del productor, perquè el qual, doncs, es faci responsable, al final, del cicle de tot el producte, no? I per tant, que ells mateixos vegin que, al final, allò que repercuteix sobre el ciutadà, al final, torna i, per tant, hi ha aquesta responsabilitat.

I pel que fa, doncs, una mica a les preguntes que els volíem fer, parlaven de quaranta països on, a partir de la normativa europea, apliquen diferents models, el model del retorn d'envasos. I aleshores –com que també ha sortit aquí–, en aquests països, la transició aquesta..., o si encara no...; quins estan ja, diguéssim, amb una transició feta? O quins estan en període de transició, juntament amb altres models?

I per exemple, amb això, em ve també la pregunta segona, que és sobre l'acompanyament de campanyes en aquest període. A mi em ve al cap un viatge a Berlín, on, doncs, evidentment, els carrers són nets d'envasos i d'ampolles, però per exemple, hi han supermercats que sí que fan el sistema de retorn, i altres no, no? Per tant, jo com a turista... (*Veus de fons.*) Bé, jo quan vaig estar-hi, en algun no; però vull dir que com a turista, ara penso aquí, quan rebem tants turistes, doncs veure com ha d'anar acompanyat de..., no?, campanya de sensibilització, etcètera.

I després, també, un tema..., vinculat a un tema que professionalment m'interessa molt, que són les escoles. Evidentment, crec que és el punt neuràlgic, no?, allà on eduquem els nostres infants i joves, però on també tenim aquest costum com a pares, doncs, de portar als nens els sucres, les ampolles, tal, i per tant, doncs, també d'aquesta manera, com es pot treballar des d'Educació per tirar endavant això.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. Té la paraula el Grup de Junts per Catalunya.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé; benvinguts, moltíssimes gràcies per aquesta compareixença, ja que no és una cosa que puguem deixar per demà. Crec que estem tots compromesos a posar ordre en aquesta situació, on tots nosaltres tenim responsabilitats. Nosaltres vam tenir la sort..., bé, l'Agència de Residus de Catalunya, em sembla, de compartir l'experiència de Cadaqués amb vosaltres el 2013, que, com heu dit, va ser una experiència molt exitosa i que, bé..., m'agradaria també comentar que –no sé si després ho comentareu vosaltres– l'experiència s'acaba al mes de juny perquè no crec que sigui..., si ja no és fàcil educar una població que és la que està estable en aquell lloc, durant mesos, si pretens educar en un mes tots els estiuejants, bé..., trobo que és una mica complicat, però bé, potser ja ho explicareu millor vosaltres després.

I després, molt important el que dèieu de l'efecte mirall. Jo recordo quan estudiàvem a la universitat que ens explicaven la campanya de «Tolerància zero», que es va fer a Nova York contra la delinqüència, i, al final, es tractava de no deixar mai ni un vidre trencat en aquells barris on hi havia més violència, i res al carrer, ni un *graffiti*..., o sigui, perquè la gent va començar a comportar-se en funció del que va començar a veure. Per tant, seria una mica l'efecte mirall que dèieu de Cadaqués, que és una cosa que ja fa molts anys que funciona. Com també heu dit, a Catalunya ja es va fer un estudi de la viabilitat d'això, el 2007, amb el conseller Rull en aquell moment.

I per tant, bé, una mica com a coneixedors del tema, lo que us voldríem fer ara és unes preguntes sobre el que teniu pensat fer ara. Bé, en primer lloc, ens agradaria saber si teniu algun coneixement, si heu tingut diàleg o heu pogut parlar amb algun organisme espanyol relacionat amb el Govern per saber si hi ha alguna voluntat de regulació per part de l'Estat en aquesta matèria.

Després, també ens agradaria saber quina és la vostra opinió sobre com s'hauria de legislar això. És a dir, si això, ara que estem, com han comentat tots els grups, tirant endavant la Llei de residus, es podria encabir a dins d'aquesta regulació, o creieu que potser hi hauria d'haver una llei específica que tractés només d'això. Ens agradaria..., com després, de tot això, haurem d'entrar tots els grups en debat, doncs, ens agradaria saber la vostra opinió.

I bé, per acabar, com ja heu exposat, el mandat europeu és claríssim, la directiva del 2018 ja estableix que entre el 2027 i el 2029 s'haurà de recollir un 90 per cent dels envasos; evidentment, si no ens hi posem de cap no hi arribem. I per assolir aquest

objectiu, entenem que s'ha de parlar amb moltes parts de la nostra societat o d'aquesta cadena, com deia la companya, no? I ens agradaria saber com porteu el diàleg amb tots aquests sectors: els comerços, els distribuïdors, els ciutadans, els productors, els importadors..., bé, una mica com teniu tot això.

I res més. Bé, moltes gràcies, i bé, encoratjar-vos, no? Un missatge d'ànim, perquè, al final, jo, quan era petita, recordo que a casa em posaven la cançó de la Trinca on m'explicaven que tots els rius de Catalunya eren de colors diferents, segons el producte que s'hi abocava, i no hi havia ni un peix viu. I amb els anys, doncs, bé, s'han anat regulant les coses, torna a haver-hi peixos i bé..., jo entenc que hi ha d'haver també un missatge d'optimisme, no?, amb la nova consciència que ha pres la societat.

I res més, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per respondre als grups parlamentaris, tenen la paraula els compareixents.

Rosa Garcia Segura

(L'oradora comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...sumaré les respostes una mica –ai, perdó– en funció de..., intentaré anar sumant respostes, no?, al que ens plantejàveu.

Sobre el sistema, jo, de primer, una premissa: les entitats que formem part de Retorna no tenim cap intenció d'implantar el sistema de dipòsit, devolució i retorn. Les entitats que estem aquí lo que estem és demanant que es legisli, que s'implanti, que es busquin els consensos. I també una altra prèvia és que es busqui el millor model per a Catalunya. Nosaltres, la nostra proposta és en base, doncs, als quaranta països. Hem recorregut mig món per veure com funciona, tenim molts contactes amb d'altres entitats, amb altres governs que ho estan aplicant, i fem una proposta per al model de Catalunya. El model que realment s'implanti en un futur s'haurà de decidir, òbviament, entre tots els actors, no? I nosaltres intentarem aportar el nostre coneixement i la nostra expertesa.

El model, la compatibilitat de models. Òbviament, estem parlant d'un canvi radical, no?, en la gestió, com bé dèieu, dels residus, i en el model productiu. I és difícil pensar que assolirem aquest residu i aquest canvi i aquesta disminució en les emissions i en les afectacions sobre la salut si no sacsegem el model productiu i la manera com s'estan distribuint els productes a casa nostra. Per tant, amb el sistema de dipòsit sí que plantejgem, en aquest període, que haurà d'haver-hi aquesta transició i aquesta compatibilitat entre els dos models.

El que també s'ha demostrat, per les experiències existents, és que el ciutadà necessita tres segons per entendre com funciona el sistema. I és lo que triga a entendre que si retorna aquella ampolla, aquell envàs, a la botiga, li retornaran els diners. Campanya de comunicació, campanya educativa? Va, posem-hi deu segons, lo que puguem trigar realment en entendre aquest sistema.

I lo que plantejaves del tema..., perdona, de si les ampolles han d'anar aixafades o no poden anar aixafades, estem parlant del sistema, que pot ser manual o automàtic. I això és una decisió que han de prendre els comerços de Catalunya. Mirem com funciona en altres sistemes. A Cadaqués hi havia establiments que funcionaven via automàtica, amb màquines, i altres sistemes com el *colmado* de tota la vida, molt petitó, que no tenia gairebé espai, que funcionava a nivell manual. Per lo tant, no hi ha cap problema amb el deteriorament de l'envàs si es pot fer un retorn manual.

Miquel Roset i Sala

Una mica per contestar-lo, també. El que és important, també, és saber que en molts països que ja tenen sistemes de contenidors de colors com els que tenim aquí, han posat en marxa un sistema de dipòsit, devolució i retorn. Simultàniament. O sigui, el que estem fent és dir: «Els envasos segueixen anant al groc, excepte els de beguda.» Perquè hi ha un consum de productes que fem a casa que acaben als conte-

nidors; però hi han uns productes molt concrets, que són els de begudes, que es consumeixen molt fora de casa. I aquests acaben a papereres, a la platja, a camins i tal.

Llavors, què hem dit? Aviam, per solucionar el problema de lo que se'n diu el «*littering*», no?, de l'abandonament de residus, lo que ens trobem tirat per Collserola, per aquí, per allà, pel Montseny, per tot arreu, és que els envasos de begudes –sols els de begudes– es venguin amb un dipòsit perquè tornin al comerç. I això, gairebé totes les implantacions..., i no són quaranta països al món, són quaranta regions del món que ho han fet; perquè algunes d'aquestes regions són estats del Canadà, Estats Units i d'Austràlia. En tots aquells llocs que modernament han dit «anem a fer això», gairebé..., molts d'ells tenien un sistema de contenidors de colors funcionant. O sigui que la compatibilitat hi és.

L'altra cosa que voldria dir per respondre una mica a tots els diputats i diputades és que sempre surten molts dubtes. Jo, quan em van plantejar això per primer cop, em van venir molts dubtes també. Però és cert que això ja funciona a quaranta llocs de tot el món. I en alguns llocs funciona molt bé, perquè està molt ben dissenyat. Llavors, si aquests sistemes es dissenyen de forma coherent, de forma proporcional, on tothom està ben integrat, són un èxit. Però el que vull transmetre'ls és que això està resolt. O sigui, nosaltres intentarem resoldre moltes coses aquí i contestar moltes preguntes, però la majoria de preguntes que vostès tenen al cap, les que han fet, les que no han fet, estan resoltes totes.

O sigui, això són sistemes ben implantats d'èxit. I vull que partim d'aquesta premissa. I amb això, ens poden creure o no, però la realitat és que són sistemes d'èxit.

Rosa Garcia Segura

Respecte a les responsabilitats i implicacions dels diferents actors, començant pel petit comerç, no? Dèiem: «Pimec Comerç és un dels actors actius a defensar el sistema de dipòsit.» I ells, òbviament, abans de fer el pas ho han analitzat, han anat a visitar, han fet els seus números i ara mateix són un dels actors que estan demanant la implantació del sistema de dipòsit. Estarien obligats tots els comerços de Catalunya a acceptar aquests envasos? Òbviament no. Pel que hem vist en altres països, i en la proposta i en l'estudi també de la Generalitat de Catalunya, lo que es planteja és en uns determinats establiments amb una determinada superfície. La resta n'estarien exempts o podrien voluntàriament adherir-s'hi.

Què és lo que hem observat? Doncs que a moltes d'aquestes petites botigues, com us deia, el *colmado* de Cadaqués, els sembla interessant adherir-se al sistema. Perquè, òbviament, quan tu em retornes l'envàs, és una manera de que tornis a entrar a la botiga, és una manera de fidelitzar el client, és una manera també de donar-li aquest valor afegit, doncs, a la meua oferta de comerç. Per tant, la figura del comerç està bastant protegida amb aquest plantejament.

L'altre actor clau: els municipis. I penso que ho plantejàveu molt encertadament, vull dir, actualment els municipis estan..., no?, són els ens que menys competències tenen en la gestió dels residus, però són els que tenen més obligacions i més costos addicionals. Els contractes més importants dels nostres municipis, òbviament, són el tema dels residus, recollides, neteges... Actualment..., abans parlàveu dels costos potencials d'aquest sistema, quins són els costos reals del sistema actual? S'estan externalitzant absolutament i no tenim xifres reals de lo que els estan costant aquests sistemes als nostres municipis. En canvi, amb un sistema de dipòsit, tu, que..., per exemple, el diputat preguntava: «Qui ho acabarà pagant, això?» Ho pagarà el productor, segons els envasos que posi en el mercat, cosa que, actualment, amb els actuals sistemes de punt verd, no?, i amb els SIGs d'Ecoembes i Ecovidrio, doncs, tots sabem que no està passant.

Els mateixos sistemes, doncs, són conscients del que hi ha, no?, ells parlen d'un percentatge de frau, que podem discutir si és més elevat o menys elevat, i sabem que tota l'externalització de tots els envasos que van a parar a aquell contenidor de rebuig que vèiem, que és la major part d'envasos –la major part no va a parar al contenidor

groc, és una paradoxa important–, la major part està anant a parar en el contenidor de rebuig –la major part. L'àrea metropolitana recull més envasos a les plantes que no pas lo que recull al contenidor groc. Tots aquests costos se'ls mengen, amb perdó, amb patates, els nostres ajuntaments, la nostra ciutadania. Per tant, el sistema de dipòsit posa llum, justament, en aquesta distribució dels costos. I són els envasadors els que posen al mercat el que han d'assumir i el que seria, en comptes de punt verd, un punt dipòsit. Gràcies.

Miquel Roset i Sala

Sobre el tema dels costos, són costos molt similars, eh? L'estudi econòmic ja mostra que la gestió dels residus d'envasos de begudes té uns costos similars als que costa avui dia el punt verd. La diferència és que, amb un sistema de dipòsit, els resultats són pràcticament totals. En canvi, amb els sistemes integrals de gestió, que això em porta a respondre la pregunta sobre Eurostat, no? Jo, les xifres d'Eurostat no me les crec, però és que no se les creu ningú, i la Generalitat tampoc. O sigui, que si ens hem de creu..., perquè Eurostat són xifres que dona l'Estat, que rep uns *reportes* per part d'Ecoembes, etcètera; les xifres d'Eurostat, en algunes coses no són certes.

Llavors, jo em crec les xifres de la Generalitat, i la Generalitat està parlant del voltant del 40 per cent. I nosaltres sabem que és menys que això. Amb els nous sistemes de càlcul, encara estem en menys. Sobre els reutilitzables *versus* els d'un sol ús, això és important. Sistemes de dipòsit, avui en dia nosaltres els estem plantejant per als envasos d'un sol ús, perquè d'envàs reutilitzable, malauradament, jo com a consumidor no tinc opció d'anar a comprar-ne, pràcticament. Només puc comprar-ne d'un sol ús. El que sí és cert que quan tens un sistema de dipòsit que gestiona el d'un sol ús, que evita que les llaunes i les ampolles es perdin, també tens una infraestructura muntada que li permet a l'envasador tornar a oferir als clients l'envàs reutilitzable. Però, en principi, el plantejament és per contenir la problemàtica dels envasos d'un sol ús, que cada dia estan més mal vistos. I ja ens estan arribant veus de la indústria, que cada vegada més volen tornar a l'envàs reutilitzable.

Sobre el tema de Cadaqués, Cadaqués és qüestionable, com ho és tot, però no cal que mirem Cadaqués, si li trobem pegues. Mirem les quaranta regions de tot el món: n'hi han algunes que són referents. Lituània el 2016 va posar en marxa un sistema, i al cap de nou mesos estaven al 90 per cent del retorn. Llavors, nosaltres estem orgullosos de lo que vam fer a Cadaqués junt amb la Generalitat, i creiem que ens ha vingut a mostrar que aquí a Catalunya això funciona.

Sobre lo del Govern francès, nosaltres sobre França..., parlar que hem sigut categòrics sobre França? No, nosaltres no hem sigut categòrics, simplement hem dit que el Govern francès ha dit que ho farà. Després, si el Govern francès aguanta el tipus o no l'aguanta, o no pot aguantar les pressions, això és una altra història. El que hem dit nosaltres és que el Govern francès ho farà, perquè això és lo que ha dit.

I sobre el tema dels dos sistemes, el resum és: allà on hi ha un sistema de dipòsit i retorn d'envasos, gairebé sempre, prèviament, hi havia un sistema integrat de gestió, que no era suficient, que no solucionava..., i que, per això, s'ha hagut de posar un sistema de dipòsit, per parar l'abandonament de llaunes i ampolles al territori, perduts al territori, tant terrestre com marí.

Rosa Garcia Segura

Respecte a les dades de l'Eurostat, jo només volia focalitzar l'anomalia del sistema actual, on són els mateixos generadors, els mateixos distribuïdors els que després han de reportar a les nostres administracions les dades, els que estan enviant les dades a Eurostat. Està més que posada en qüestió la fiabilitat d'aquestes dades. De fet, fa uns anys les entitats ecologistes estatals van presentar una denúncia a Europa posant en relleu això. I cada cop hi ha més administracions que ho estan reconeixent. De fet, la recent llei balear, una de les coses, un dels instruments que ha inclòs és que deixaran de ser aquestes empreses les que donin les dades. Hi haurà una sèrie

de caracteritzacions per saber realment la producció de residus que s'està posant. I el handicap més important és que no hi ha cap administració actualment al món que sàpiga el nombre de productes, d'envasos, que es posen al mercat, perquè les empreses no ens estan donant aquesta xifra. Un altre focus, no?, una altra llum que aporta el sistema de dipòsits és que, justament, permet aquesta traçabilitat cent per cent dels envasos i per tant, podrem tenir dades fiables del que està passant.

I ja només per acabar, el tema dels impactes ambientals, que em sembla una pregunta superencertada en aquest moment. Existeixen anàlisis..., nosaltres ja fa uns anys vam fer..., no nosaltres, una entitat, una consultora externa va fer, els vam demanar que fessin, justament, una anàlisi de cicle de vida sobre el sistema de dipòsit, el sistema actual... N'existeixen, a nivell europeu també, en el tema dels envasos retornables i en el plantejament del sistema. També el que s'estava plantejant és que la recuperació d'aquests envasos buits es fes a través de logística inversa; per tant, amb una reducció efectiva de costos i també d'emissions.

El retornable, en jerarquia ecològica dels residus..., ningú pot posar en qüestió que la reducció i la reutilització són els elements més importants. Entitats com Rezero, el sistema Retorna, és perquè pensem que la manera de poder recuperar els retornables a Catalunya passa, justament, per la implantació dels sistemes de dipòsit per envàs d'un sol ús, que ens facilitin que el mercat, els productors apostin –com deïeu, no?, amb aquests gravàmens per als envasos d'un sol ús– novament pels envasos retornables.

I només dir-vos que ens consta que hi ha empreses a Catalunya, importants, que s'estan ja plantejant poder fer aquesta recuperació, que estan molt expectants a la implantació d'aquests sistemes, grans empreses que continuen mantenint un 60 per cent de reutilització.

Miquel Roset Sala

Per contestar, molt ràpid, a Junts per Cat: amb l'Estat, avui en dia, estem esperant les noves eleccions, aviam com queda. Hi havia voluntat de fer-ho, però no sé si aquesta voluntat s'arribarà a materialitzar o no.

I sobre legislar; nosaltres creiem que la Llei de residus és molt important, però mentre s'està treballant amb la Llei de residus s'han de posar mesures urgents i creiem que 5 milions de llaunes i botelles abandonades cada dia és un problema urgent. I llavors, nosaltres recomanem els millors sistemes que s'han posat a tot el món..., és una llei molt petita *ad hoc* que digui: «A partir del dia 1 de gener, les begudes –sucs, cerveses, aigües i refrescs–, perquè es consumeixen molt fora de casa, s'han de vendre amb un dipòsit, i s'ha de tornar íntegrament el dipòsit al consumidor. Els petits quioscs i botigues petites estan exempts d'acceptar els envasos buits, però sí que han de vendre amb dipòsit.» I llavors..., «però si volen els poden recepcionar, també.»

«El comerç cobrarà per fer aquesta feina i qui es farà càrrec d'això serà, econòmicament, de la venda dels materials que s'aconsegueixen, que no es perden, que tenen molta puresa, més els dipòsits que el consumidor no reclamarà, aquest deu per cent que es perdrà, que no es reclamarà. I lo que falti ho pagaran els envasadors. Llavors, els envasadors, els productors, es faran responsables de la gestió dels envasos i dels envasos generats amb la seva activitat econòmica.»

El president

Moltes gràcies als compareixents. Algun grup vol que s'obri segon torn de preguntes? (*Pausa.*) No? Doncs donem per finalitzada la compareixença.

Fem un petit recés d'un parell de minuts per acomiadar els compareixents.

La sessió se suspèn a les quatre de la tarda i vuit minuts i es reprèn a un quart de cinc i un minut.

El vicepresident

Molt bé; doncs, reprenem la sessió.

Proposta de resolució sobre l'erosió i la pèrdua de sòl

250-00810/12

Aniríem pel punt 2 de l'ordre del dia: la Proposta de resolució sobre l'erosió i la pèrdua de sòl, que l'ha presentat el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Per tant, té la paraula el representant, el diputat Ferro per a posicionar-se.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, vicepresident. Jo seré molt breu, perquè, de fet, les dues propostes de resolució que portem avui tenen força relació i són dues reflexions que tenen a veure amb la pèrdua de sòl, que és un recurs que no és renovable. Bé, que es renova cada cent, dos-cents anys i que, per tant, un cop perdut el sòl, és difícil que es regeneri la capa, sobretot la capa superior, la que conté matèria orgànica i permet que hi creixi vegetació.

I això està estretament relacionat amb alguns episodis, com l'avenç de la desertificació, la pèrdua de qualitat dels sòls, la pèrdua de fertilitat del sòl, i entenem que és un dels elements que està sobre la taula, tant amb l'avenç de la desertificació com amb l'avenç dels símptomes i de les conseqüències del canvi climàtic, com és un major estrès hídric, una major evaporació de l'aigua, etcètera. I, per tant, entenem que és, bé, un dels elements en què hem de treballar, no només per la pèrdua de qualitat del sòl, sinó també pel que comporta, especialment per la pèrdua de biodiversitat, per una banda, pel fet d'erosionar hàbitats naturals on viuen espècies vegetals i animals, i també, òbviament, per la pèrdua de rendiments productius, l'avenç de la desforestació, etcètera.

I bàsicament, presentem una proposta de resolució, on finalment hem acceptat les dues esmenes de Junts per Catalunya i del Grup Republicà, que és, bé, bàsicament recollir informació i tenir informació sobre la situació edafològica a Catalunya i, a partir d'aquí, intentar construir, tant en aquesta moció com en la posterior, doncs, bones pràctiques que ens permetin revertir la situació d'erosió del sòl, cessament de pous il·legals, etcètera, i que ens permetin, per tant, establir plans de conservació del sòl a casa nostra.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara tindria la paraula el Grup Republicà, per a posicionar-se sobre les esmenes.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, vicepresident. I, aleshores, intentarem ser menys breus que el proponent, que primer del tot aprofitem per agrair-li no només l'acceptació de les transaccions que finalment hem fet, tant en aquest punt com al següent que han presentat, i a més a més..., sinó, també agrair-li, doncs, les propostes que presenta, que realment són molt interessants i sobretot, molt necessàries, tenint en compte que estem en una situació de desertització, desertificació, una antròpica i l'altra no. I a més a més, en casos com, per exemple, el que hem viscut a la Ribera d'Ebre, amb tot el tema de l'incendi, que això també afecta l'erosió. I aleshores va lligat també a aquesta línia de tradició, de fer-ho ja amb un treball que ja es fa, per exemple, des de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, que porta un temps també treballant en això, però també a l'activitat legislativa d'aquest Parlament, com és la Llei d'espais agraris, que precisament, també treballa en aquest sentit.

Per tant, com que m'he compromès a no ser més extens, doncs, moltes gràcies de nou per la proposta i per les transaccions.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat Civit. Ara tindria el torn de paraula el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, per a posicionar-se.

Anna Geli i España

Sí; bona tarda, moltes gràcies. Gràcies també al Grup d'En Comú Podem per haver acceptat les nostres esmenes. I bé, només puntualitzar: en algun dels punts, pel que fa a la calendarització que ens demanaven, és gairebé impossible, no pel temps, sinó per la concreció de les dates que proposava. I altrament, com ha exposat el company Civit, doncs, ja s'està fent treball i en aquest sentit hi ha l'elaboració del mapa de sòls, que també ajudaria a concretar la recopilació de la informació dels sòls en el territori català.

També puntualitzar que l'eina utilitzada, i que també es proposava dins de la proposta de resolució és l'eina utilitzada per l'Inventario Nacional de Erosión de Suelos, que ara ja, metodològicament, parlem de metodologia una mica desfasada, ja que estudia els sòls..., obtingudes de parcel·les agrícoles amb condicions i característiques dels Estats Units. I llavors, bé..., estaria bé, però en aquest sentit, només de la part metodològica, doncs, quedaria una mica desfasat. I com feia referència el meu company Civit, això, no?, fer èmfasi en la Llei dels espais agraris, que es va aprovar i que també preveu diversos plans territorials i també sectorials i agraris de Catalunya i, en concret, sobre els sòls, amb diferents articles, 13 i 15 i 15.2, per exemple.

I fer esment també que des del 2014 l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya aprofundeix en aquests treballs amb diferents mapes i classificacions amb bases de dades. I també posar de manifest que s'està treballant amb un grup de treball d'edafologia, en coordinació també amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i també les universitats catalanes.

Vull dir que falta molt per fer, és una bona proposta, agraïm l'acceptació d'esmenes i seguim treballant.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada Geli. Ara, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, tindria la paraula...

Francisco Javier Domínguez Serrano

Bé; gràcies. Em sumo als agraïments de la presentació d'aquesta proposta i de la següent, molt relacionades. Per tant, a la segona seré més breu, perquè ja ho diré aquí. Sembla ser que l'erosió és un tema important, encara que les dades no especifiquen quina part d'aquesta erosió ve provocada per l'home o per pràctiques incorrectes de l'home. Vull entendre que aquesta erosió de què es parla es produeix, sobretot, en espais alterats per l'acció humana, principalment, s'entén també, de la part conreada del territori.

I aquí vaig: tot i que la proposta és perfectament votable a favor, es barregen conceptes que voldria explicar. Tothom ha entès que l'erosió major del que és normal produeix pèrdua de sòl. Per tant, la desertificació per manca de retenció d'aigua, absència de nutrients, es redueix la vegetació i, per tant, la fauna, la biodiversitat... tot és un procés de degradació. I això és cert, però també s'intueix a l'exposició de motius una acusació velada cap a l'ús de l'aigua per part de l'agricultura, la indústria, el turisme, que serien «els dolents» –entre cometes– «de la pel·lícula».

Al meu entendre, l'erosió més greu la trobem a terrenys erms i abandonats; a l'abandonament de conreus de secà i als boscos no gestionats, que cremen, que és potser la principal causa i l'origen d'aquesta erosió que es parla en aquesta proposta. Per tant, estem parlant de l'abandonament de l'activitat primària i el despoblament que patim al nostre territori. Per tant, un sí molt gran al mapa de sòls d'1/25.000, perquè professionalment és molt necessari per treballar al sector primari.

I, després, en lo d'establir criteris tècnics basats en edafologia, també, naturalment, hi votarem a favor. Perquè la informació és poder.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat Domínguez. Ara procediríem amb el Grup Parlamentari Socialistes. Té la paraula el diputat Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Ho diu en les dues propostes de resolució, i avanço que faig una defensa de la posició de grup de les dues, per no repetir-me, tot i que no són iguals, però estem parlant de la mateixa temàtica, eh? Que l'erosió dels sòls i la desertització són conceptes que estan connectats entre ells.

Catalunya té una pèrdua de sòls, any rere any. És una problemàtica que ja detectava... –com molt bé han apuntat alguns diputats, el diputat Civit, un d'ells– ho detectava la Llei d'espais agraris i, per tant, intentava posar-ne les bases, no?, per treballar també en aquest sentit. Per tant, les dues propostes de resolució són propostes encertades, el nostre grup hi donarà suport, no?

Del que es tracta és de valorar, treballar, buscar solucions als efectes que sobre els usos del sòl tenen aquests dos conceptes, d'erosió i desertització al mateix temps, i també analitzar les implicacions i els efectes que el clima té sobre aquestes dues problemàtiques, que a Catalunya es detecten de manera clara, ja, eh?

El vicepresident

Gràcies, diputat Terrades. I ara ja finalitzaríem amb el Subgrup del Partit Popular. Té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Simplement per anunciar el nostre vot favorable.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Finalment, diputat Ferro, té... *(Pausa.)* No, no té res a afegir.

Llavors, diríem, passariem a la votació, tenint en compte que s'han acceptat les dues esmenes. D'acord.

Votarem els dos punts en conjunt.

Vots favorables?

Per unanimitat, queda aprovada.

Proposta de resolució sobre la situació de la platja del Rec del Molí, a l'Escala
250-00835/12

Molt bé; doncs passariem al punt 3, la Proposta de resolució sobre la situació de la platja del Rec del Molí, a l'Escala, presentada pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Queda constància que s'ha tramès a la Mesa una esmena transaccional.

Llavors, tindria la paraula el subgrup proponent, del Partit Popular.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Gràcies, president. Bé; a principis, a començaments d'estiu, l'Agència Europea del Medi Ambient publica cada any un informe de la qualitat de les aigües de bany en el conjunt d'Europa, no? I un dels paràmetres que s'analitza és, especialment, la qualitat de les platges. Afortunadament, a Catalunya totes les platges reben la qualificació de entre bones i excel·lents, i això és motiu de satisfacció. I d'alguna manera, en la mateixa proposta de resolució ja instem el Govern, en la mesura que en té responsabilitats, a continuar amb aquesta mateixa política.

Ara bé, hi ha una platja, que és la del Rec del Molí, concretament a l'Escala, que continua rebent la qualificació d'insalubre. Aleshores, com són ja tres anys de forma continuada que aquesta platja rep aquesta qualificació, entenem que cal fer un esforç en la qualitat d'aquesta platja, no? I és precisament això el que motiva la nostra proposta de resolució.

Els grups de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana –dic els dos grups perquè a la transacció consta només el Grup de Junts per Catalunya però, òbviament, també ha de fer referència al Grup d'Esquerra Republicana– ens presentaven una esmena en la que ens feien dos consideracions: una primera, matisar que s'insta el Govern en l'àmbit de les seves competències, i això, doncs, ja ens satisfà, que tinguin cura per exercir només les seves competències i no altres, i per tant, aquesta és la part de l'esmena que acceptem. I una altra, que era treure la referència a la platja del Rec del Molí i parlar des d'un punt de vista una mica més general, no? Això hem considerat que no era oportú, perquè precisament la proposta de resolució tenia per objecte específic la platja del Rec del Molí i, per tant, la transacció a la que hem arribat és la d'incloure que l'encàrrec o la comanda que se li fa al Govern perquè miri de millorar la qualitat de la platja del Rec del Molí, ho faci dintre de les seves competències, com evidentment no preteníem que fos d'una altra manera.

El vicepresident

Molt bé; gràcies, diputat Rodríguez. Ara tindria la paraula, per les esmenes, el grup proponent, Republicà. Té la paraula.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies, també, doncs, al diputat Rodríguez per la transacció i, per tant, l'acceptació parcial de l'esmena proposada. Nosaltres creiem que el fet de que es faci referència exclusivament a la platja del Rec del Molí, doncs, té tot el sentit, perquè ens focalitzem sobre una petició; una petició a partir de l'interès pel territori i també per la vetlla de que, sobretot, aquelles platges que per moltes casuístiques no compleixen les millors condicions, doncs, entre tots i a partir de les responsabilitats hi treballem.

I després el tema de les competències, clar. Parlar molt en concret de les competències, perquè les platges..., i per tant, doncs, malauradament, moltes vegades quan les aigües no tenen els resultats de les analítiques per part de l'ACA convenients –faig un parèntesi: s'han fet unes analítiques fa molt poc; això, ens ho ha comentat un representant municipal de l'ajuntament– i les últimes analítiques, per certes casuístiques, han sortit amb bones condicions, per tant, analítiques positives.

Però, per què passa això? Doncs perquè, malauradament, doncs, les platges moltes vegades són finals de rieres i són finals de rieres que passen per molts municipis. Aquests municipis, com l'Armentera, Ventalló, doncs..., i per tant, zones agrícoles on hi ha una aigua de rec, ja diuen la gent del lloc que és un mal endèmic que pateix, en concret, aquesta platja. I per tant, quan parlem de responsabilitats i de treball conjunt –i per tant, no es tracta d'acusar ningú, sinó simplement, doncs, de posar en conjunt qui té les responsabilitats–, segurament tant l'ACA com el Consorci d'Aigües Costa Brava segur que..., i juntament amb el món municipal, doncs, faran tot el possible per aconseguir la qualitat d'aquesta platja.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada Palacín. Ara tindria el torn de paraula el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Narcís Clara Lloret

Moltes gràcies, president. D'entrada, manifestar la nostra satisfacció per haver pogut transaccionar l'esmena amb el Subgrup Popular. I en segon lloc, també manifestar que això ens permet debatre –una vegada més– un tema que, any rere any, i a l'estiu, doncs, es planteja en els *media*, que és la qualitat de les aigües de bany a les nostres platges.

La Generalitat de Catalunya té dos objectius principals, des de fa trenta anys, que són vetllar per la qualitat d'aquestes aigües i, a més a més, òbviament, informar-ne la ciutadania. Les dades que ha donat, òbviament, són certes..., que ha donat el dipu-

tat Rodríguez. Jo puntualitzaré un pèl més: és a dir, aproximadament, és a dir, en nombres rodons, l'any 2018 el 94 per cent de les platges, de les zones de bany, van tenir una qualificació d'excel·lent; el 4 per cent de bona i l'1 per cent de suficient.

I només una, la Rec del Molí –aquesta que estem discutint, naturalment– va resultar ser insuficient. Dic això perquè, al ser només una, aquest petit debat que hi ha hagut sobre la frase que en la nostra esmena deia: «Per tal de revertir la qualitat de les aigües d'aquelles platges que tenen una qualificació d'insuficient.» En aquest cas, és absolutament equivalent parlar d'«aquelles platges que tenen una qualificació d'insuficient» que la del Rec del Molí, perquè només n'hi ha una. En canvi, en un futur... (*veus de fons*) –sí, és absolutament equivalent–, doncs, recollíem la possibilitat de que, malauradament sí, n'hi poguéssim haver més.

Obviament, no cal dir que, encara que només en aquest cas quedi reflectit que és la del Rec del Molí, doncs, la Generalitat s'ocuparà de la qualitat de les platges. I en el cas de que siguin insuficients, de revertir totes aquelles en les quals hi hagi aquesta qualificació. D'on surt, aquesta qualificació? Ara ho explicitava la diputada del Grup Republicà: doncs, bé, hi ha unes anàlisis, és a dir, hi ha una informació quantitativa, que després, mitjançant uns criteris que venen donats per unes normatives basades en la Unió Europea, es converteixen en qualitatives. I, per tant, tenim una gradació, des d'excel·lent fins a insuficient. Però que quedi clar, perquè és important, que la base de les dades són les analítiques que es fan de certes concentracions o de certes variables a les aigües.

Què ha succeït? Doncs que en els darrers quatre anys, cinc d'aquests mostrejos han estat negatius. I això ha provocat que la qualificació fos d'insuficient. Què podem dir, d'aquest cas particular, que és el que estem tractant? En primer lloc, constatar que, en la zona de què estem parlant, el sistema de sanejament en alta està degudament implementat, atès que no existeix cap punt de la xarxa que estigui sense connectar, inclosos els càmpings. En segon lloc, des de l'ACA s'ha comunicat en tot moment –que parlàvem d'informació– a l'Ajuntament de l'Escala de quina és la situació, per tal que es prenguin les mesures escaients.

I, per acabar, dir-los que analitzant les possibles causes del canvi de la qualitat de l'aigua..., perquè aquests mostrejos, com ja hem manifestat, no donen sempre insuficient, en absolut, hi ha unes quantes vegades, i més que no pas aquestes, que dona excel·lent. I alguna vegada, bona.

Què succeeix? Doncs que hi ha algun problema puntual, és evident. I la xarxa de clavegueram municipal no és competència de la Generalitat; d'aquí la nostra esmena, que ha estat acceptada pel Subgrup Popular.

I això seria tot, president.

El vicepresident

Gràcies, diputat Clara. Ara tindria la paraula el Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Camino.

María del Camino Fernández Riol

Gracias, presidente. Según un informe de la Agencia Europea de Medio Ambiente, el agua de la playa del Rec del Molí de l'Escala ha sido calificada de mala calidad e insalubre. La calidad de estas aguas puede variar cada año, ya que está influenciada por la desembocadura de un canal de riego, del Rec del Molí, y también puede alterar su calidad en caso de lluvia.

Pero esta contaminación también proviene de los vertidos de las aguas residuales de municipios cercanos, que no son derivados a la depuradora. La insalubridad de estas aguas se concentra, sobre todo, en el extremo sur, que es donde desemboca el canal de riego. En el litoral de la Costa Brava tenemos una de las mejores playas de Cataluña. Tenemos caminos de ronda que recorren el litoral y que atraen el turismo por las maravillas naturales que pueden disfrutar. Sea como sea, tenemos que velar porque la calidad de las aguas en la costa catalana sea máxima.

El litoral, nuestro entorno natural, es uno de nuestros principales recursos patrimoniales y de los valores más apreciados por los residentes y también por quienes nos visitan. No podemos permitir quedarnos parados ante el más mínimo indicio de contaminación o falta de calidad. Nos jugamos la salud de nuestro medio ambiente y nuestro patrimonio más valioso. Por todo ello, daremos apoyo a esta propuesta de resolución.

Muchas gracias.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada Fernández. Ara passariem al Grup Parlamentari Socialistes. Té la paraula el diputat Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Hem posat molt el focus sobre la qualitat de la platja. Jo crec que la qualitat de la platja és el resultat del problema que tenim, que no és només que passa a la platja del Rec del Molí, eh? Que és evident que les analítiques que s'han fet, doncs, no donen, no? Si només el problema s'hagués produït una vegada, diríem, doncs, estadísticament, no..., com diria el diputat Clara, no es pot tenir en compte. Però és clar, és que és un continu, eh?

I, per tant, del que estem parlant és de la qualitat de l'aigua, eh?, del Rec del Molí. Evidentment, això ja ens dona una pista del que estem parlant. És un rec, en alguns llocs seria una riera, on hi han abocaments que es produeixen sobre la llera. I és aquí on —deixi'm que faci un apart de la meua intervenció—..., nosaltres donarem suport, eh?, a la proposta, i a la transacció a què s'ha arribat. Però ens podríem començar a qüestionar quin és el paper de l'ACA respecte a aquests temes i a les inversions que s'han de fer i la cooperació que la mateixa Administració ha de fer amb les entitats locals.

I parlant de les entitats locals, són les que estem parlant, no estem parlant de grans ciutats, eh? Amb dificultats, a vegades, econòmiques, per fer front a algunes de les connexions. Vostès saben que en aquest territori també hi ha molt tipus d'instal·lacions, granges, activitats ramaderes, etcètera, i aquí..., nuclis disseminats, i aquí és on rau el problema. És a dir, hi han moltes d'aquestes activitats que no estan connectades a la xarxa en alta, i, per tant, les seves aigües residuals no arriben a la depuradora de l'Escala. Aboquen a llera i tenim un problema al final de tot del que seria el tub, no?, que és el rec. No el tub en alta, eh?, és el rec, que és aquí on tenim el problema.

I aquí hi ha una administració que és responsable, que és l'Agència Catalana de l'Aigua, eh? Ho dic per plantejar, també, el debat en la seva mesura. O sigui, no és que tinguem una platja que la seva qualitat no dona per inspiració divina, no, no..., és perquè tenim un problema sobre el territori. I jo crec que, com que s'ha introduït, justament, aquestes paraules, aquesta frase, «dins de les seves competències», el meu grup parlamentari el que insta és que la Generalitat de Catalunya faci ús de les seves competències i que l'administració hidràulica, l'Agència Catalana de l'Aigua, actuï, eh?

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, el diputat Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Només per anunciar el nostre vot favorable.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I ja finalment, per si volgués... (*Veus de fons.*) No hi ha un últim torn de paraula per comentar les transaccions.

Per tant, passariem a la votació del text que queda, amb l'esmena transaccional. Vots favorables?

S'aprova per unanimitat.

Proposta de resolució sobre la desertificació

250-00851/12

Molt bé, doncs ara passariem al punt 4 de l'ordre del dia, la Proposta de resolució sobre la desertificació, del Grup de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula, per tant, el diputat Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, seré molt breu perquè part de l'explicació ja l'he fet abans. Bàsicament, aquesta moció segueix la línia de l'anterior, la línia de treball contra l'erosió del sòl i la desertificació. En aquest cas, potser és una mica més específica en dos elements que considerem troncats. Un és l'abastiment il·legal d'aigua, bé, mitjançant pous il·legals d'aigua, que, òbviament, està afectant les reserves hídriques, especialment dels aqüífers. I que s'estima, a més, que degut al canvi climàtic aquestes reserves hídriques aniran disminuint, i que, per tant, l'impacte i la incidència d'aquest problema seran majors.

I l'altre és la tercera proposta, que és bàsicament incidir en que, més enllà del monitoreig i de la detecció il·legal de pous i de l'establiment..., bé, de la caracterització dels sòls de Catalunya i de en quin estat estan, cal començar ja a pensar, i més que a pensar, a executar –i a executar creiem que a una escala important– plans de revegetació i plans de reforestació que aturin l'erosió del sòl i que aturin i que comencin a revegetar el territori.

El vicepresident

Gràcies, diputat Ferro. Ara passariem als grups que han posat esmenes. Per tant, tindria la paraula el Grup Parlamentari Republicà.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, president. Bé, de nou els agraïments per la proposta, de nou els agraïments per les transaccions. I enllaçant també amb lo que ja comentàvem abans, primer de tot, amb el tema dels pous, cal tenir en compte que al Mediterrani el tema dels pous il·legals és una xacra espectacular. A la península Ibèrica, tot lo que és el tema Doñana, les Tablas de Daimiel, ha baixat d'una manera espectacular, no només el nivell freàtic, sinó simplement el nivell de sobre, del sòl, precisament.

I amb el tema de la desertificació, també és curiós –abans també ho recordava la diputada ebrenc, la Irene Fornós, no?– que a vegades parlem dels sòls només perquè veiem les agressions per sobre, però també per sota. Al delta de l'Ebre, l'agressió més que per dalt és per baix, perquè si no hi ha els sediments que s'estan retenint a les preses, en aquest cas, gestionades per la CHE, i lògicament amb l'afectació del canvi climàtic, el sòl, en lloc de perdre'l per dalt el perdrem per baix. Per tant, també tindrem no només desertificació i desertització, en els dos sentits, sinó que a més a més tindrem pèrdua directament de superfície terrestre.

Aleshores, també ja que..., en el tema de les transaccions, lògicament, hi votarem a favor. Al tercer punt, en aquest cas mostrem rebuig, no perquè no hi estiguem d'acord, sinó simplement pel tema de concreció. Perquè, per exemple, ara, abans hem comentat el cas de la Ribera d'Ebre, amb els incendis que hi ha hagut, per un tipus de boscos, per exemple, que majoritàriament eren pi blanc. Segons diferents estudis, en alguns casos convé reforestar i en d'altres, simplement, deixar la seva evolució natural. O sigui, que bàsicament és aquest el motiu, no perquè no estiguem d'acord en l'esperit de la proposta; o sigui, que és en funció de cada lloc i del diagnòstic tècnic que es faci..., convé o una cosa o una altra, però, lògicament, sempre amb el benentès de recuperar la coberta vegetal i, lògicament, preservar el sòl.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat Civit. Ara tindria el torn de paraula el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Josep Puig i Boix

Bona tarda. Abans que tot, donar les gràcies al grup que ha proposat aquesta PR i també agrair-li que hagi acceptat les dues esmenes que hem fet en els punts 1 i 2. Quant al punt 3, volia fer un comentari: jo crec que el tema de la revegetació és més complicat que dir «replantem». Vull dir, en un sòl no fèrtil o esgotat, mentre no hi posem matèria orgànica, no hi haurà maneres de revegetar mai res. I amb la paradoxa que tenim al nostre país, que ens sobra la matèria orgànica, amb les escombraries, i no sabem on posar-la, potser que algun dia haurem de fer un pla de retornar la matèria orgànica que ens sobra en un lloc, posar-la a l'altre, per poder augmentar la fertilitat del sòl.

Per això, ens oposarem al punt 3, però als altres dos, hi votarem a favor.

El vicepresident

Gràcies, diputat Puig. Ara tindria la paraula el Grup Parlamentari de Ciutadans, diputat Domínguez...

Francisco Javier Domínguez Serrano

Bé; jo..., el plantejament general el trobem correcte, però volia fer un matís. Respecte al primer punt, que parla de pous il·legals, i amb l'esmena queda com a «inspecció, control, regularització». Em sembla correcte i millora el text, però no entenc com, al punt 2, que parla concretament d'un pla contra la desertificació, el grup proposant s'ha conformat amb una esmena que és clavada a la de la proposta anterior i que no aporta res al text. Es podia haver millorat, però per agafar aquesta, que ja estava aprovada d'abans, doncs es podia haver quedat el text original, que era una miqueta millor. Però bé, tot i així, hi donarem suport, perquè no és incorrecte, però ha perdut bastant de contingut.

Respecte al punt 3, ja s'han manifestat *dudas* sobre la conveniència, i jo mateix, també, plantejo lo mateix: un pla de revegetació, a veure..., tu dius això i qualsevol aliè al tema pot pensar: «Ostres, que bé, un pla de revegetació.» Però se'ns oblidava que hi ha un punt de vista tècnic que és el que ha de dir on s'ha de revegetar, amb què i quan i com. I no només revegetar i ja està. Ara, per exemple, amb l'incendi de la Ribera, quan sents parlar a tècnics, doncs, bé..., hi ha diferents punts de vista de com s'ha de fer, com s'ha de tractar un bosc cremat, però hi ha comentaris en segons quina premsa que dius: «Ostres, doncs, potser no hem de plantar.» No hem de plantar lo primer que ens passi pel cap, sinó que s'ha de fer una planificació correcta i un treball tècnic de fons i no dir que lo que falta són arbres i ja està, no?

Crec que és més complex i val la pena..., no hi votarem en contra, ens abstindrem en aquest punt, perquè l'esperit sembla que és bo, però crec que és bastant insuficient. Per tant, votarem que sí als dos punts primers i abstenció al tercer.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara, tindria la paraula el Grup Parlamentari Socialistes. Diputat Terrades...

Jordi Terrades i Santacreu

Sí; amb brevetat, perquè ja havia anunciat en l'anterior punt que donava per defensada la nostra posició en aquest punt, però vull introduir un matís en el debat, no? Nosaltres donarem suport als tres punts, entre altres raons, perquè entenem que un pla de revegetació no és contradictori amb els arguments exposats pels grups de la majoria.

De fet, un pla –si és un pla– per definició és una actuació integral sobre el que sigui, en aquest cas sobre el sòl, que ha de contemplar-ho tot, no? Si el sòl s'ha erosionat i necessitem una nova capa vegetal, doncs, el pla haurà de contemplar això, abans de fer plantacions, eh?, o de decidir quin tipus de revegetació s'hi ha de posar. Per tant, com que nosaltres considerem que això no és contradictori, el punt aquest amb els arguments que s'han donat, nosaltres donarem suport íntegre a la moció presentada pel diputat Ferro.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I ara tindria la paraula el Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Diputat Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Sí, per anunciar també, el vot favorable en els tres punts, compartint els mateixos arguments que acaba de donar el diputat Terrades.

El vicepresident

Molt bé. Diputat Ferro, per posicionar-se sobre les esmenes...

Lucas Silvano Ferro Solé

Sí; bàsicament, per fer un petit matís, perquè veig que ha generat força polèmica, i en la mateixa línia que el diputat Terrades. Hi va haver discussió sobre el terme. Nosaltres considerem que el terme «revegetació» el vam utilitzar i l'utilitzem, precisament, per diferenciar-lo de «replantació» o de «reforestació», que són termes que, a més, han portat no només a l'execució de mals plans, no tant a l'Estat espanyol, com per exemple a Xina hi ha hagut molts problemes a l'hora d'assumir que l'única revegetació possible era la replantació de boscos en zones àrides i que no només no ha solucionat l'erosió, sinó que ha augmentat l'estrès i l'aridesa de la zona. I no només, diguem-ne.

I no posem «replantació», a banda de no posar «reforestació», no posem «replantació» perquè entenem que hi poden haver territoris que simplement eliminant alguns factors que erosionen el sòl o intentant activar mecanismes de prevenció perquè no hi hagi una erosió tan continuada es poden revegetar de forma natural, seguint el cicle natural. I simplement havíem utilitzat precisament aquest terme per aquests motius.

Res més, moltes gràcies als grups que han presentat esmenes i als grups que hi donen suport.

El vicepresident

Gràcies, diputat.

Així doncs, podríem votar els punts 1 i 2 conjuntament, i el 3? Molt bé. (*Veus de fons.*) I el tres a part, perdó, volia dir això.

Per tant, votem els punts 1 i 2 conjuntament.

Vots favorables?

Unanimitat.

I ara votarem el punt 3 d'aquesta proposta de resolució.

Vots favorables?

Vots favorables són 4: Partit Socialistes, PP i Comuns.

Abstencions?

Ciutadans.

I vots negatius?

Deu.

Per tant, queda rebutjat aquest punt de la proposta de resolució.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional perquè informi sobre les mesures que impulsa per a millorar el medi ambient, la sostenibilitat i el patrimoni natural

356-00534/12

I ja passaríem al darrer punt de l'ordre del dia, que el tenia per aquí, que és una sol·licitud de compareixença... Ah, aquí està. És la sol·licitud de compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional davant d'aquesta comissió perquè informi sobre les mesures que impulsa per a millorar el medi ambient, la sostenibilitat i el patrimoni natural, presentada per Ciutadans.

Volen fer alguna intervenció en aquest sentit? (*Pausa.*)

Per tant, votació directament.

Vots favorables?

Doncs queda aprovada aquesta compareixença, per unanimitat.

I amb això finalitzaríem l'ordre del dia, que...

S'aixeca la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts de cinc de la tarda i sis minuts.